

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Z.N.H.**, IČO: X., zastúpeného advokátkou JUDr. I.K.B. proti žalovanej: **H.P.M.**, zastúpenej JUDr. F.Z.B., **o zaplatenie 170 048,33 Eur (5 122 876 Sk) s príslušenstvom**, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 31. júla 2009, č. k. 13Cb/148/1997-385, takto

r o z h o d o l:

Napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trnave z 31. júla 2009, č. k. 13Cb/148/1997-385 sa **z r u š u j e** a vec sa **v r a c i a** súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Trnave napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 170 048,33 Eur s 5% úrokom od 23.11.1996 do zaplatenia a trovy konania 12 126,08 Eur. Súčasne uložil žalovanej povinnosť zaplatiť na účet súdu na trovách konania štátu 15,66 Eur.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že po vrátení veci odvolacím súdom súd danú vec prejednal podľa § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti žalovanej (pojednávania sa nezúčastnila napriek včasnému doručeniu predvolania jej zástupcovi splnomocnenému pre celé konanie a nepožiadala o jeho odročenie z dôležitého dôvodu), opätovne vypočul žalobcu, ktorý zotrval na svojich predchádzajúcich stanoviskách vo veci. Poukazoval na to, že k náhrade uplatnená škoda predstavuje kúpnu cenu tovaru, žalovanou nebola doposiaľ spochybňovaná a táto nepresahuje maximálnu možnú náhradu škody podľa čl. 23 ods. 3 CMR. Úrok z náhrady škody vo výške 5% si uplatnil do dňa nasledujúceho po uplatnení písomnej reklamácie, ktorú súdu ako dôkaz predložil.

Výšku škody spôsobenej stratou zásielky dokladoval žalobca, ktorý je výrobcom a obchodníkom s liečivami predložením faktúr 507114 a P 110110, vystavených na žalovanou

prepravený tovar v dňoch 6.11. a 8.11.1996, podľa ktorých celková cena zásielky bola 148 060 USD (v prepočte ku dňu podania žaloby 5 122 876 Sk). Hodnovernosť týchto dokladov z hľadiska ich vzťahu k predmetnej zásielke a jej hodnote žalovaná v priebehu konania nespochybnila a nakoľko účastníci iné dôkazy v súvislosti s určením hodnoty zásielky nepredložili a nenavrhl v nich konať, nemal súd pochybnosť o dôvodnosti výšky uplatnenej náhrady ako hodnoty zásielky v mieste a čase jej prevzatia na prepravu určenej podľa bežnej trhovej ceny tak, ako to predpokladá ust. čl. 23 ods. 1 a 2 Dohovoru CMR.

Nakoľko v konaní uplatnená náhrada podľa zistenia súdu súčasne nedosahuje hranicu maximálnej zodpovednosti dopravcu za škodu stanovenú čl. 23 ods. 3 Dohovoru CMR dospel súd na základe vykonaného dokazovania k záveru o zodpovednosti žalovanej za stratu prepravovanej zásielky, ako konštatoval už vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí odvolací súd v odôvodnení uznesenia zo dňa 26.2.2009, ako aj o dôvodnosti výšky žalobcom uplatnenej náhrady škody v celom rozsahu. S prihliadnutím na predloženú reklamáciu zo dňa 22.11.1996, ktorej odoslanie a doručenie nebolo žalovanou spochybnené, priznal súd žalobcovi úroky z náhrady škody vo výške 5% ročne od 23.11.1996 do zaplatenia, nárok na ktoré podľa čl. 27 ods. 1 Dohovoru oprávnenému vzniká odo dňa zaslania písomnej reklamácie dopravcovi.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a o trovách štátu podľa § 148 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie žalovaná. Navrhla zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa a vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Poukázala na tú skutočnosť, že krajský súd jej, ako aj jej právnomu zástupcovi odňal možnosť konať pred súdom, nielen pred posledným pojednávaním 31.7.2009, ale aj predtým, nakoľko právny zástupca žalovanej bol od 3. júna 2009 práceneschopný po ďalšie mesiace až doposiaľ. Taktiež bola odňatá možnosť aj žalovanej, ktorá nemala možnosť zúčastniť sa súdneho pojednávania.

Žalovaná tiež uviedla, že z hľadiska aplikácie ustanovení Dohovoru CMR a Dohovoru TIR sa stratený tovar našiel, čo považuje za veľmi dôležitú a rozhodujúcu otázku pre posúdenie tejto celej veci. Ďalej v odvolaní bolo uvedené, že právny zástupca žalovanej sa musí v súčasnosti postarať o zabezpečenie niektorých zdravotných opatrení a úkonov, a preto podrobnosti odvolania zašle krajskému súdu do 15. októbra 2009. Ide o závažné a objektívne dôvody, ktoré žiada zohľadniť.

Žalovaná dôvody odvolania nedoplnila.

Žalobca sa k odvolaniu žalovanej nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) prejednal odvolanie žalovanej podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Z obsahu odvolania vyplýva, že žalovaná ako odvolací dôvod uviedla ust. § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p., že sa jej ako účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Právny zástupca žalovanej bol od 3. júna 2009 práceneschopný a z jeho odvolania a z potvrdení o dočasnej pracovnej neschopnosti pripojenej k odvolaniu vyplýva, že je práceneschopný doposiaľ.

Z obsahu spisu je zrejmé, že po zrušení rozsudku Najvyšším súdom uznesením z 26. februára 2009, č. k. 1 Obo/163/2007-356 a doručení tohto uznesenia účastníkom, súd nariadil pojednávanie na deň 12.6.2009. Zásielka sa z adresy Z.B. vrátila krajskému súdu s poznámkou „zásielku adresát neprevzal v odbernej lehote“. Súd pojednávanie odročil na 3.7.2009. Na toto pojednávanie zasielal zástupcovi žalovanej zásielku na adresu P.B. 35. Z doručky vyplýva, že bola zásielka doručená 18.6.2009 s poznámkou „výhrada odnášky: som v PN“. Pre neprítomnosť žalovanej a jej právneho zástupcu súd odročil pojednávanie na deň 31.7.2009, súčasne vyzval zástupcu žalovanej, aby v lehote 7 dní od doručenia predložil súdu doklad

o práceneschopnosti v dobe konania pojednávania 9.7.2009. Zástupca žalovanej si zásielku na pojednávanie na deň 31.7.2009, doručovanej na adresu Z.B., v odbernej lehote neprevzal a zásielka doručovaná na P.B. bola prevzatá dňa 22.7.2009 s poznámkou „výhrada odnášky: som v PN“. Súd prejednal vec na pojednávaní dňa 31.7.2009 v neprítomnosti žalovanej a jej zástupcu, pričom v zápisnici konštatuje, že sa nedostavili žalovaný ani jej právny zástupca, ktorý má doručenie predvolania vykázané a nepožiadal o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu. Na tomto pojednávaní súd vo veci vyhlásil rozsudok. Súd prvého stupňa napriek konštatácii, že sa nedostavila žalovaná ani jej právny zástupca a že sa bude pojednávať v neprítomnosti žalovanej a jej zástupcu, nedoručoval predvolanie na pojednávanie samotnej žalovanej a doručenie zásielky na adresu P.B. s výhradou odnášky: som v PN nie je možné považovať za riadne doručenie predvolania na pojednávanie. Súd si dostatočným spôsobom nepreveril i u samotnej žalovanej, či jej zástupca je práceneschopný, či naďalej trvá na jeho zastúpení, keď ten 2-krát uvádzal na doručenkách, že je PN. Odvolaciemu súdu neušlo pozornosti, že právny zástupca doručil potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti od 3.6.2009 doposiaľ až s podaním odvolania a že právny zástupca predvolania na pojednávania

doručované na adresu Z.B. nepreberá a prevzal na tejto adrese až napadnutý rozsudok.

Choroba zástupcu potvrdená lekárskou správou je dôležitý dôvod pre odročenie pojednávania. Ak za tohto stavu súd pojednával v neprítomnosti žalovanej (jej právneho zástupcu a vyniesol rozsudok vo veci samej, tento jeho postup bol v rozpore s ust. § 101 ods. 2 druhá veta O.s.p.). Takýmto postupom bola žalovanej odňatá možnosť konať pred súdom. Nebolo jej totiž umožnené uplatniť konkrétne procesné práva, ktoré jej Občiansky súdny poriadok priznáva a z ktorých bola postupom súdu vylúčená.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a v súlade s ust. § 221 ods. 2 O.s.p. vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V novom konaní rozhodne súd tiež o náhrade trov konania.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 16. decembra 2009

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: M.